

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

14 Nisan 2026 tarihinde, Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinde bulunan Ahmet Koyuncu Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde meydana gelen ve 16 öğretmen ile öğrencinin yaralanmasıyla sonuçlanan silahlı saldırı, okullarda güvenlik zafiyetlerini ve giderek derinleşen toplumsal şiddet sarmalını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Bu kapsamda; menfur olayın tüm yönleriyle araştırılması, olası ihmallerin ve sorumluların tespit edilmesi, benzer olayların önlenmesine yönelik etkili ve kalıcı tedbirlerin belirlenmesi ile bireysel silahlanmaya karşı kamusal alanları koruyacak bütüncül bir politikanın oluşturulması amacıyla, Anayasa'nın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Dilan KUNT AYAN

Şanlıurfa Milletvekili

Mithat SANCAR

Şanlıurfa Milletvekili

Ferit ŞENYAŞAR

Şanlıurfa Milletvekili

Ömer ÖCALAN

Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE

14 Nisan 2026 tarihinde, Urfa'nın Siverek ilçesinde bulunan Ahmet Koyuncu Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde meydana gelen, 16 öğrenci ve öğretmenin yaralanmasıyla sonuçlanan silahlı saldırı, Türkiye'de eğitim kurumlarının güvenliği, bireysel silahlanma kontrolü ve toplumun içerisine düştüğü şiddet sarmalı üzerine çok boyutlu bir tartışmayı zorunlu kılmıştır.

Silahın gündelik hayatın bir parçası haline geldiği Türkiye'de, devletin en temel sorumluluklarından biri olan güvenli eğitim alanları yaratma görevinin ne denli ihmal edildiği bu trajik olayla bir kez daha gün yüzüne çıkmıştır. Sadece 19 yaşında olan ve elinde pompalı av tüfeğiyle okul binasına giren failin, dersliklerin bulunduğu koridorlara kadar hiçbir fiziksel engelle karşılaşmadan ilerleyebilmesi, "okullarda güvenli eğitim" anlayışının kâğıt üzerinde kaldığını ve oluşabilecek tehdit durumlarına karşı kırılğan hale geldiğini göstermektedir.

Söz konusu saldırının en vahim taraflarından biri, failin eylemi gerçekleştirmeden 2 gün önce dijital mecra üzerinden okul idaresine yönelik açık tehdit içeren mesajlar yayınladığı yönündeki iddialardır. Devamsızlık sebebiyle okulla ilişkisi kesilen failin, okul idaresine yönelik açık saldırı tehdidi, güvenlik sistemleri içerisinde erken uyarı olarak kabul edilmesi gereken bir veri olmasına rağmen, emniyet birimleri bunu tespit edememişlerdir. Okul müdürünün saldırgan şahsa dair suç duyurusunda bulunmasına rağmen, gerekli ve yeterli önlemler alınmamış; yapılan ihbara ciddiyet atfedilmemiştir. Dijital bulguların bu kadar belirgin olduğu, yakın ve somut tehlikenin tespitiyle menfur olayın önlenilebileceği bir durumda, idare ve kolluk görevlilerince etkili tedbirlerin alınmamış olması açık bir güvenlik zafiyetidir.

Dijital dünyada dolaşımda olan kontrolsüz şiddet içerikleri, bazı dijital içeriklerin şiddeti bir çözüm aracı olarak sunması ve hepsinin yanı sıra, kurumsal biçimde pompalanan militarist propaganda, gençlerin daha da artan şekilde suç ve şiddetle ilişkilenebilmelerine yol açmaktadır. Şiddetin kutsandığı, silahın güçle eşdeğer görüldüğü toplumsal yapıda, bu koşulların etkisi altında kalan gençler, gerçeklik algılarını yitirmekte ve çok erken yaşlarda suça sürüklenmektedirler. Şiddet uygulamaya dayalı kimlik inşası bireysel silahlanma imkanlarıyla birleştiğinde kamusal alanlar açık hedef haline gelmektedir. Türkiye şartlarında bireysel silahlanmanın kontrolünün yeterince ciddiye alınmadığı açıktır.

Saldırıda kullanılan av tüfeği gibi ateşli silahların, Türkiye'deki yasal düzenlemeler sebebiyle kolay bir prosedür sonucu elde edilebiliyor olması, kamusal alanları ve bu olay özelinde eğitim

kurumlarını tehdit etmektedir. İnternet üzerinden dahi sipariş edilebilen, denetimsiz ve ruhsatlandırma süreçleri esnek olan bu tür silahların birer savaş aracı gibi işlev görmesi; avcılık adı altında evlerin içine, çocukların ve gençlerin erişebilecekleri alanlara kadar girmesi önemli bir sorundur. Tüm bunlar bir araya geldiğinde, gençler açısından sorunlar rehberlik servislerinin geleneksel yöntemleriyle çözülemeyecek kadar derinleşmektedir. Gençlerin bu denli öfke dolu failer haline getirilmesi, eğitim sisteminin ve psiko-sosyal mekanizmaların eksik ve yetersiz kaldığının veya tek başına yeterli olmadığıının somut bir göstergesidir.

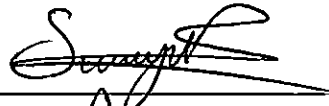
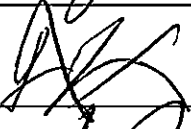
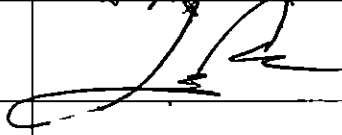

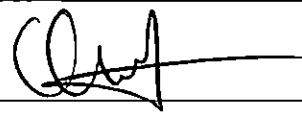

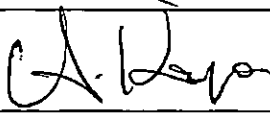
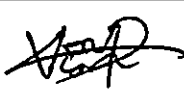
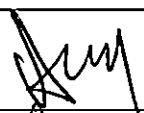

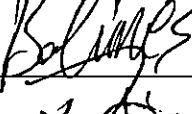
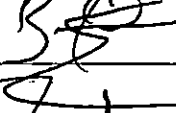
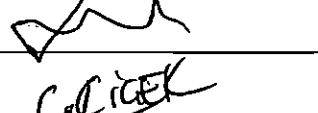
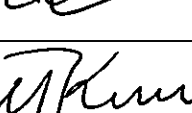
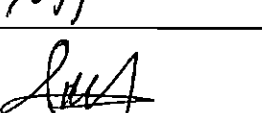

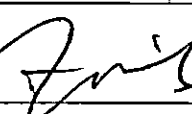
Siverek'te ortaya çıkan tablonun hukuki ve idari sorumluluğu Milli Eğitim Bakanlığı'nın omuzlarındadır. Ancak bugün gelinen noktada, Milli Eğitim Bakanlığı, okulların güvenliğini sağlamak yerine bu sorumluluğu velilere ve öğrencilere havale etmektedir. Söz konusu olay gerçekleştiği sırada okulun giriş kapısında nöbetçi bir öğrencinin bulunması hem o öğrencinin yaşamını tehlikeye atmış hem de güvenlik zafiyetinin ortaya çıkmasına yol açmıştır. 300 bin nüfuslu Siverek ilçesindeki bir okula giriş çıkışlarda denetimin bir öğrenciye devredilmesi, ihtiyaç duyulan teknolojik araçların sağlanmamış olması, ilgili kurumları yaşanan saldırının paydaşı haline getirmektedir. Yusuf Tekin ve Bakanlık tarafından yapılan açıklamalar, iş işten geçtikten sonra alınan önlemlerin kamu vicdanında sorgulanmasına yol açmıştır.

Siverek'te yaşanan saldırı ne münferit ne de sadece asayiş eksikliğiyle açıklanabilecek bir olaydır. Bu durum, eğitim politikalarından, toplumun üzerinde tutulan güvenlik stratejilerine kadar uzanan geniş bir ihmaller silsilesinin bir sonucudur.

Yoksulluğun, güvencesizliğin ve geleceksizliğin kışkacına sıkışmış olan çocukların ve gençlerin kendilerini şiddet sarmalı içerisinde bulmaları tesadüf eseri değildir. Kamusal hizmetlerin zayıflatıldığı, eğitimin piyasalaştırıldığı, kutuplaştırıcı ve ayrıştırıcı dilin olağan hale geldiği bu düzende benzer saldırıların zemini her gün yeniden üretilmektedir. Öğrenciler arasında yayılan şiddet ve baskı ilişkileri, psiko-sosyal destek mekanizmalarının zayıflığı sorunun derinliğini artırmaktadır. Bu saldırının ortaya çıktığı koşulları irdelemek ve çözüm önerileri üzerine tüm toplumsal kesimlerle tartışmak gerekmektedir.

Devlet, çocuklarını okula gönderen her ebeveyne, iyi eğitim alabileceğinin ve çocuklarının eve sağ salim dönebileceğinin garantisini vermekle yükümlüdür. Şiddeti besleyen ve eşitsizlik üreten mevcut politikaların yarattığı karanlık tablo, ancak Meclis'in kararlı bir şekilde konuya eğilmesi ve bu konuyu araştırıp çözüm üretmesiyle dağıtılabilir. Bu sebeple, konunun tüm yönleriyle eksiksiz ve bütünlüklü şekilde araştırılması, eğitim alanlarının güvenli alanlara dönüştürülmesi ve giderek artan çocuk ve genç şiddetine karşı önleyici ve destekleyici

politikalar üretilmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve İktüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	